

Υπόθεση C-814/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

6 Νοεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Birmingham District Registry (United Kingdom) [ανώτερο δικαστήριο (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα αστικών, εμπορικών και διοικητικών διαφορών, περιφέρεια του Birmingham, Ηνωμένο Βασίλειο]

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

31 Οκτωβρίου 2019

Ενάγοντες

AC

TM

GM

MM

Εναγόμενες:

ABC SL

XYZ PLC

Ενώπιον του High Court of Justice

[παραλειπόμενα]

Queen's Bench Division

Birmingham District Registry [ανωτέρου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήματος αστικών, εμπορικών και διοικητικών διαφορών, περιφέρειας του Birmingham]

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΜΕΤΑΞΥ

AC **πρώτης ενάγουσας**

ΚΑΙ

TM **δεύτερου ενάγοντος**

ΚΑΙ

GM **τρίτου ενάγοντος**

(εκπροσωπούμενου από τη μητέρα του και litigation friend AC)

ΚΑΙ

MM **τέταρτης ενάγουσας**

(εκπροσωπούμενης από τη μητέρα της και litigation friend AC)

ΚΑΤΑ

ABC SL **πρώτης εναγομένης**

ΚΑΙ

XYZ PLC **δεύτερης εναγομένης**

[παραλειπόμενα] [σελ. 1 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] Κατόπιν αιτήματος της πρώτης εναγομένης περί υποβολής αιτήσεως προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ερωτημάτων που διατυπώνονται στο παράρτημα της παρούσης

[παραλειπόμενα] και κατόπιν της διαπιστώσεως ότι, προκειμένου να αποφανθεί το δικαστήριο επί της παρούσης υποθέσεως, είναι αναγκαία η επίλυση ζητημάτων που αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), και ότι κρίνεται πρόσφορη η υποβολή αιτήσεως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ζητημάτων αυτών

Το δικαστήριο:

1. Παραπέμπει τα ερωτήματα που διατυπώνονται στο παράρτημα της παρούσης και αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφοι 2 και 3, του [κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση)], στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

2. Διατάσσει την άμεση κοινοποίηση της παρούσης διατάξεως στο Δικαστήριο.

[παραλειπόμενα] [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

A: Το αιτούν δικαστήριο

- 1 Η παρούσα προδικαστική παραπομπή γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ από το Queen’s Bench Division (Birmingham District Registry) of the High Court of Justice of England and Wales [άνωτερο δικαστήριο (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα αστικών, εμπορικών και διοικητικών διαφορών, περιφέρεια του Birmingham]. [παραλειπόμενα]

B: Οι διάδικοι

- 2 [παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα] [στοιχεία των νομίμων εκπροσώπων]
- 3 Η πρώτη εναγομένη είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία κλινικής στη Μαδρίτη, στην οποία εφαρμόζονται μέθοδοι και τεχνικές ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, έχει δε την έδρα της στην Ισπανία. [παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα] [στοιχεία των νομίμων εκπροσώπων]
- 4 Η δεύτερη εναγομένη, εδρεύουσα επίσης στην Ισπανία, ήταν η ασφαλίστρια αστικής ευθύνης της πρώτης εναγομένης κατά τον κρίσιμο χρόνο. Δεν εμπλέκεται δικονομικά στην προβληθείσα από την πρώτη εναγομένη ένσταση ελλείψεως δικαιοδοσίας, ούτε στην παρούσα παραπομπή.

Γ: Το αντικείμενο της διαφοράς και τα πραγματικά περιστατικά

- 5 Στα τέλη του 2010, η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων, που κατοικούσαν τότε και εξακολουθούν να κατοικούν στην Αγγλία, συνήψαν σύμβαση με την πρώτη εναγομένη για την παροχή υπηρεσιών ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής στην κλινική της στη Μαδρίτη, με τη μέθοδο της εμφύτευσης ωαρίων προερχόμενων από δότρια. Η εν λόγω ιατρική διαδικασία εφαρμόστηκε στη Μαδρίτη περί τα τέλη του 2010 και κατά το 2011, και η πρώτη ενάγουσα κυοφόρησε το καλοκαίρι του 2011 διά της μεταφοράς γονιμοποιημένων ωαρίων που σχηματίστηκαν στο εργαστήριο της πρώτης εναγομένης στην Ισπανία, κατόπιν εξωσωματικής γονιμοποίησης ωαρίων –τα οποία δωρήθηκαν από Ισπανίδα δότρια, με επιμέλεια της πρώτης εναγομένης– από γαμέτες του δεύτερου των εναγόντων. Κατ’ αποτέλεσμα της ως άνω ιατρικής διαδικασίας γεννήθηκαν ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 27 Μαρτίου 2012. Στη συνέχεια, αμφότεροι διαγνώστηκαν με κυστική ίνωση. Η εν λόγω γενετική ανωμαλία οφείλεται στο γενετικό υλικό τόσο του δεύτερου των εναγόντων όσο και της δότριας των ωαρίων. [σελ. 3 του πρωτοτύπου]

- 6 Η πρώτη εναγομένη ήταν υπεύθυνη για τη λειτουργία της κλινικής της Μαδρίτης όπου εφαρμόστηκαν στην πρώτη και στον δεύτερο των εναγόντων οι μέθοδοι ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, οι οποίες είχαν σαν αποτέλεσμα τη γέννηση του τρίτου και της τέταρτης των εναγόντων.
- 7 Οι ενάγοντες προβάλλουν κατά της πρώτης εναγομένης αξιώσεις για τις ζημίες και την ηθική βλάβη που υπέστησαν άπαντες συνεπεία του γεγονότος ότι ο τρίτος και η τέταρτη εξ αυτών πάσχουν από γεννήσεώς τους από κυστική ίνωση. Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι η πρώτη εναγομένη είχε, βάσει του ισπανικού δικαίου, τη νόμιμη υποχρέωση να παρέχει σε αυτούς ιατρικές υπηρεσίες, καθώς και την κατάλληλη ιατρική αγωγή, με μέτρο την αναγκαία επιμέλεια, όπως αυτή καθορίζεται εν προκειμένω από υπεύθυνο οργανισμό εξειδικευμένων επαγγελματιών, και ότι η εναγομένη παρέβη την υποχρέωσή της αυτή. Επιπλέον, η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων υποστηρίζουν ότι η πρώτη εναγομένη είχε έναντι τους συμβατική υποχρέωση με το ίδιο περιεχόμενο, την οποία επίσης παρέβη. Οι εναγόμενες αρνούνται την ευθύνη τους.
- 8 Η σχετική αγωγή κατατέθηκε [παραλειπόμενα] στις 17 Οκτωβρίου 2018 και κατόπιν επιδόθηκε στις εναγόμενες, οι οποίες εκπροσωπούνται χωριστά η κάθε μία. Οι ενάγοντες προβάλλουν ότι υφίσταται διεθνής δικαιοδοσία του παρόντος δικαστηρίου ως προς τη δεύτερη εναγομένη δυνάμει των άρθρων 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 13, παράγραφος 2, του [κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση)] (στο εξής: αναδιατυπωμένος κανονισμός Βρυξέλλες I). Η δεύτερη εναγομένη δεν αμφισβητεί τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου.
- 9 Με παρεμπίπτουσα αίτηση που κατέθεσε στις 4 Φεβρουαρίου 2019 η πρώτη εναγομένη αμφισβητεί τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου για την εκδίκαση της αγωγής που έχει ασκηθεί εναντίον της.
- 10 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση οι ενάγοντες ισχυρίστηκαν ότι υφίσταται διεθνή δικαιοδοσία του παρόντος δικαστηρίου και ως προς την πρώτη εναγομένη, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I. Περαιτέρω, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι το παρόν δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και δυνάμει των άρθρων 17 και 18.
- 11 Η πρώτη εναγομένη αρνείται ότι οι αξιώσεις των εναγόντων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 3· περαιτέρω, αρνείται ότι ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων είναι «ζημιωθέντες» υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3· ότι κατηύθυνε δραστηριότητες στην Αγγλία και την Ουαλία υπό την έννοια των άρθρων 17 και 18· και ότι ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων έχουν την ιδιότητα του καταναλωτή. [σελ. 4 του πρωτοτύπου]
- 12 Η παρεμπίπτουσα αίτηση της πρώτης εναγομένης συζητήθηκε ενώπιον [παραλειπόμενα] του High Court (ανωτέρου δικαστηρίου) στις 23 Ιουνίου 2019.

Με την απόφασή του της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, το δικαστήριο έκρινε, αφενός μεν ότι ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων δεν μπορούν να χαρακτηριστούν καταναλωτές, αφετέρου δε ότι η πρώτη εναγομένη κατηύθυνε πράγματι δραστηριότητες στην Αγγλία και την Ουαλία, και επομένως η πρώτη και ο δεύτερος των εναγόντων παραδεκτώς επικαλούνται τα άρθρα 17 και 18. Η πρώτη εναγομένη ζητεί την ανάκληση της απόφασης αυτής του δικαστηρίου όσον αφορά την κρίση του επί του ζητήματος της κατεύθυνσης δραστηριοτήτων, εντούτοις η παρούσα παραπομπή δεν αφορά σε καμία περίπτωση ζητήματα που άπτονται του τμήματος 4 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I. Το δικαστήριο συνόπισε την επιχειρηματολογία των διαδίκων επί του άρθρου 13, παράγραφος 3, έκρινε δε αναγκαία την υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να αποφανθεί οριστικά επί της ενστάσεως ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου που προέβαλε η πρώτη εναγομένη.

Δ: Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

- 13 Το 2015, στην υπόθεση Hoteles Pinero Canarias SL κατά Keefe [παραλειπόμενα] το Court of Appeal of England and Wales [εφετείο (Αγγλία και Ουαλία)] εξέτασε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 3, του [κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες I] (ήδη άρθρο 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I), και έκρινε ότι είχε πράγματι διεθνή δικαιοδοσία και ως προς τον εδρεύοντα στην Ισπανία ξενοδόχο, εφόσον ο τελευταίος ήταν συνεναγόμενος στην ευθεία αγωγή που είχε ασκηθεί κατά του ασφαλιστή του αστικής ευθύνης.
- 14 Ο ξενοδόχος άσκησε αίτηση αναιρέσεως της απόφασεως αυτής ενώπιον του Supreme Court [Ανωτάτου Δικαστηρίου του Ηνωμένου Βασιλείου], το οποίο τον Αύγουστο του 2017 υπέβαλε στο ΔΕΕ τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα (βλ. υπόθεση C-491/17, ΕΕ 2017, C 347, σ. 18):
- α) Πρέπει, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, [του κανονισμού Βρυξέλλες I, ήδη άρθρου 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I], η αγωγή του ζημιωθέντος κατά του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου να αφορά υπόθεση ασφαλίσεως, υπό την έννοια ότι θέτει ζήτημα κύρους ή ισχύος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου;
  - β) Πρέπει, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, να υπάρχει κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων αν δεν επιτραπεί η συνεκδίκαση;
  - γ) Διαθέτει το δικαστήριο εξουσία εκτιμήσεως για να απορρίψει ή να επιτρέψει τη συνεκδίκαση αγωγής η οποία εμπίπτει στο άρθρο 11, παράγραφος 3;» [σελ. 5 του πρωτοτύπου]

- 15 [παραλειπόμενα] Η αίτηση προδικαστικής απόφασης ανακλήθηκε [με διάταξη του Supreme Court (Ανωτάτου Δικαστηρίου), της 16ης Μαΐου 2018, και η υπόθεση C-491/17 διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου].
- 16 [παραλειπόμενα]
- 17 Συνομολογείται από τους διαδίκους ότι οι επίδικες αξιώσεις διέπονται από το ισπανικό δίκαιο, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των κανονισμών Ρώμη I και Ρώμη II [κανονισμοί 864/2007 και 593/2008, αντίστοιχα]. Ενώπιον του High Court (ανώτερου δικαστηρίου) δεν έχουν προσκομιστεί αποδείξεις όσον αφορά τις σχετικές διατάξεις του ισπανικού δικαίου ή όσον αφορά την αντιμετώπιση των θεμάτων της αγωγής στο πλαίσιο του δικαίου αυτού. Κατά συνέπεια, δεν προκύπτει ποιες διατάξεις του εθνικού δικαίου επικαλούνται οι διάδικοι όσον αφορά τις συμβατικές και εξωσυμβατικές τους υποχρεώσεις.

Ε: Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- 18 Το άρθρο 13 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I προβλέπει τα εξής:
- «1. Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.
2. Οι διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.
3. Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, το ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς».
- 19 Στην υπόθεση Kabeg, C-340/16 [απόφαση της 20ής Ιουλίου 2017, EU:C:2017:576], το προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ήταν εάν ο εργοδότης ο οποίος κατέβαλε τον μισθό του ζημιωθέντος-τραυματία καθ' όλη τη διάρκεια της αναρρωτικής του αδείας είναι «ο [ασθενέστερος] διάδικος» [αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού Βρυξέλλες I], σε σύγκριση με τον ασφαλιστή της προς τρίτους αστικής ευθύνης, υπό την έννοια των περί διεθνούς δικαιοδοσίας κανόνων του τμήματος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες I. Στις προτάσεις του [της 18ης Μαΐου 2017, EU:C:2017:396], ο γενικός εισαγγελέας Michal Bobek εξέτασε το ζήτημα αν η συγκεκριμένη υπόθεση συνιστούσε «υπόθεση ασφαλίσεως». Ο γενικός εισαγγελέας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο ως άνω όρος πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς και ομοιόμορφα. Το τι συνιστά «υπόθεση ασφαλίσεως» είναι ουσιαστικά «ζήτημα νομικής βάσεως» (με άλλα λόγια, θα πρέπει να εξετάζεται ποια είναι η αιτία της αγωγής κατά συγκεκριμένου εναγομένου) [σημείο 36 των προτάσεων]. Ο γενικός εισαγγελέας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το αντικείμενο της αγωγής εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τμήματος 3 «εφόσον αφορά δικαιώματα και

υποχρεώσεις που απορρέουν από σχέση ασφαλίσεως» [σημείο 39]. [σελ. 6 του πρωτοτύπου] Το Δικαστήριο στην απόφασή του δεν απάντησε ευθέως στο ερώτημα σε ποιο βαθμό θα πρέπει μια αγωγή να συνιστά «υπόθεση ασφαλίσεως» προκειμένου να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τμήματος 3, ούτε στο ερώτημα ποιο είναι το περιεχόμενο της έννοιας «υπόθεση ασφαλίσεως».

- 20 Εντούτοις, στην υπόθεση Kabeg το Δικαστήριο έκρινε: (1) ότι η έννοια του «ασθενέστερου διαδίκου» ορίζεται με μάλλον ευρύτερο τρόπο στις υποθέσεις ασφαλίσεως απ' ό,τι στις υποθέσεις των συναπτομένων από τους καταναλωτές συμβάσεων ή στις υποθέσεις των ατομικών συμβάσεων εργασίας [σκέψη 32 της αποφάσεως]. (2) ότι οι εργοδότες που υπεισέρχονται στα δικαιώματα αποζημιώσεως των υπαλλήλων τους μπορούν να θεωρηθούν πρόσωπα τα οποία υπέστησαν ζημία υπό την έννοια του τμήματος 3 του κανονισμού (ανεξάρτητα από το μέγεθός τους και από τη νομική μορφή τους). (3) ότι ο εργοδότης μπορεί να θεωρηθεί «ασθενέστερος διάδικος» σε σύγκριση με τον ασφαλιστή και, επομένως, κατέληξε στην κρίση ότι (4) «[...] ένας εργοδότης που έχει υπεισέλθει στα δικαιώματα μισθωτού του ο οποίος είναι ζημιωθείς εξαιτίας τροχαίου ατυχήματος, και στον οποίο εξακολούθησε να καταβάλει μισθό, μπορεί, υπό την ιδιότητα του "ζημιωθέντος", να ασκήσει αγωγή κατά του ασφαλιστή του εμπλεκόμενου στο εν λόγω ατύχημα οχήματος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την εγκατάστασή του, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται» [σκέψη 37].
- 21 Από το Δικαστήριο δεν ζητήθηκε να εξετάσει τα προδικαστικά ερωτήματα που υποβλήθηκαν στην υπόθεση Hoteles Pinero Canarias [κατά Keefe] ούτε αναπτύχθηκαν προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση εκείνη.
- 22 Το Δικαστήριο εξέτασε το περιεχόμενο της έννοιας του «ζημιωθέντος», κατά το άρθρο 11 του κανονισμού Βρυξέλλες I [άρθρου 13 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I], και ερμήνευσε τον εν λόγω όρο κρίνοντας ότι νοείται δι' αυτού «όχι μόνο το πρόσωπο που υπέστη άμεσα τη ζημία, αλλά και αυτό που την υπέστη έμμεσα», βλ. υπόθεση Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08 [απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, EU:C:2009:561, σκέψη 25]. Το Δικαστήριο δεν εξέτασε το ζήτημα εάν πρόσωπα με τα χαρακτηριστικά του τρίτου και της τέταρτης των εναγόντων πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές, ζήτημα που ενδεχομένως απαιτεί την εξέταση του περιεχομένου του όρου «ζημία».

ΣΤ: Περίληψη των ισχυρισμών των διαδίκων

- 23 Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι:
- α. Κατά τη νομολογία των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί μετά την υπόθεση Hoteles Pinero Canarias [κατά Keefe], ο ενάγων δύναται να εναγάγει τον εδρεύοντα στην αλλοδαπή ασφαλισμένο από κοινού μετά του εδρεύοντος στην αλλοδαπή ασφαλιστή.

- β. Για τους λόγους που εκτίθενται στην προαναφερθείσα απόφαση *Hoteles Pinero Canarias* [κατά *Keefe*], η τελολογική ερμηνεία κατατείνει στο επιτρεπτό της συνεκδίκασης των αγωγών κατά του ασφαλισμένου και κατά του ασφαλιστή, στην περίπτωση που ο ενάγων προβάλλει αξιώσεις αποζημίωσης έναντι ενός εκάστου εξ αυτών. [σελ. 7 του πρωτοτύπου]
- γ. Η μόνη προϋπόθεση που επιβάλλει το άρθρο 13, παράγραφος 3, είναι να επιτρέπεται η προσεπίκληση του ασφαλισμένου στο πλαίσιο της δίκης της ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή από το δίκαιο που διέπει την εν λόγω ευθεία αγωγή, εν προκειμένω από το ισπανικό δίκαιο.
- δ. Θα πρέπει να γίνει δεκτό (ελλείπει αποδείξεων σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο) ότι ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων έχουν αξίωση κατά της πρώτης εναγομένης εξ αδικοπραξίας, και συνεπώς, από την άποψη αυτή, θα πρέπει να θεωρούνται «ζημιωθέντες».
- 24 Η πρώτη εναγομένη ισχυρίζεται ότι:
- α. Οι περί διεθνούς δικαιοδοσίας διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 3, δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των εναγόντων. Οι όποιες παρεκκλίσεις από τον γενικό κανόνα της δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου θα πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά και τελολογικά, το δε τμήμα 3 έχει εφαρμογή μόνον σε περιπτώσεις αγωγών που συνιστούν υποθέσεις ασφαλίσεων.
- β. Οι επίδικες αξιώσεις των εναγόντων αφορούν αποζημίωση για ζημία η οποία προέκυψε ως συνέπεια της πλημμελούς –κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς– εφαρμογής μεθόδων ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Δεν συνιστούν υπόθεση ασφαλίσεως, ούτε αποκτούν τέτοιο χαρακτήρα μόνο εκ του γεγονότος ότι ασκούνται στο πλαίσιο της ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή.
- γ. Επιπρόσθετα, ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν «ζημιωθέντες» (όρος ο οποίος θα πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς, και όχι κατά περίπτωση ανάλογα με το εφαρμοστέο δίκαιο) υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως, κατά τις οποίες μοναδικό έρεισμα του ισχυρισμού ότι υπέστησαν ζημία θα μπορούσε να είναι το γεγονός ότι γεννήθηκαν αμφότεροι πάσχοντες από κυστική ίνωση συνεπεία της μεθόδου ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής που εφαρμόστηκε προκειμένου να επιτευχθεί η σύλληψή τους, και χωρίς την οποία δεν θα είχαν καν γεννηθεί.

Z: Οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως

25 Τα προδικαστικά ερωτήματα που υποβάλλονται με την παρούσα αίτηση αφορούν τρία διακριτά κρίσιμα ζητήματα:

- (α) αν μπορεί ο ζημιωθείς, στην περίπτωση που ενάγει τον ασφαλιστή του ζημιώσαντος στο κράτος μέλος όπου ο τελευταίος έχει την κατοικία του, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I, να συνεναγάγει σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I τον φερόμενο ως ζημιώσαντα, εφόσον η αξίωση κατά του τελευταίου δεν αφορά «υπόθεση ασφαλίσεως» (στο εξής: πρώτο κρίσιμο ζήτημα).
- (β) ποιες νοούνται ως «υποθέσεις ασφαλίσεων» κατά την έννοια του τμήματος 3 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I (στο εξής: δεύτερο κρίσιμο ζήτημα)· και [σελ. 8 του πρωτοτύπου]
- (γ) αν μπορούν να θεωρηθούν ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων της υπό κρίση αγωγής «ζημιωθέντες» υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I (στο εξής: τρίτο κρίσιμο ζήτημα).

26 Τα προδικαστικά ερωτήματα που αφορούν το πρώτο κρίσιμο ζήτημα [προδικαστικά ερωτήματα (α) και (γ)] υποβάλλονται στο Δικαστήριο για τους εξής λόγους:

- (α) Στην υπόθεση FBTO Schadeverzekeringen, C-463/06 [απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2007, EU:C:2007:792], το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού Βρυξέλλες I (άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του αναθεωρημένου κανονισμού Βρυξέλλες I) παρείχε στον αντισυμβαλλόμενο του ασφαλιστή το δικαίωμα να εναγάγει τον ασφαλιστή του ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος μέλος του τόπου κατοικίας του, ακόμη και αν ο ασφαλιστής έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (εφόσον το εφαρμοστέο επί της ασφαλιστικής σύμβασης δίκαιο επιτρέπει την άσκηση ευθείας αγωγής).
- (β) Στην υπόθεση Hoteles Pinero Canarias [κατά Keefe], το Court of Appeal (εφετείο) κλήθηκε να κρίνει εάν ο ζημιωθείς, ο οποίος είχε το δικαίωμα να ασκήσει αγωγή και ο οποίος άσκησε πράγματι αγωγή, κατά του ασφαλιστή του φερόμενου ως ζημιώσαντος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο ζημιωθείς (σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού Βρυξέλλες I), είχε επίσης το δικαίωμα να εναγάγει τον φερόμενο ως ζημιώσαντα από κοινού με τον ασφαλιστή κατά του οποίου είχε ασκήσει ευθεία αγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες I [άρθρο 11, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I]. Το Court of Appeal (εφετείο) έκρινε ότι ο ζημιωθείς είχε πράγματι το δικαίωμα να

εναγάγει τον φερόμενο ως ζημιώσαντα από κοινού με τον ασφαλιστή κατά του οποίου είχε ασκήσει ευθεία αγωγή, μολοντί ο φερόμενος ως ζημιώσας είχε την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος (εφόσον η κατά τα άνω άσκηση κοινής αγωγής κατά του ζημιώσαντος και κατά του ασφαλιστή ήταν επιτρεπτή σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει την αδικοπραξία), και (το πλέον σημαντικό, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση) μολοντί η διαφορά με τον φερόμενο ως ζημιώσαντα δεν αφορούσε υπόθεση ασφαλίσεως·

- (γ) Το σκεπτικό της αποφάσεως του Court of Appeal (εφετείου) στην υπόθεση *Hoteles Pinero Canarias* [κατά *Keefe*] [παραλειπόμενα] είχε ως εξής:
- (i) Κατά τα εκτιθέμενα στην απόφαση *FBTO Schadeverzekeringen*, δεν απαιτείται η διαφορά να αφορά τους όρους της ασφάλισης προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή (και εφόσον ο ασφαλιστής έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος) σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού Βρυξέλλες I·
  - (ii) Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I [άρθρο 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I] παρέχει στον «ζημιωθέντα» το δικαίωμα να εναγάγει τον ασφαλιστή του ζημιώσαντος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους του τόπου όπου έχει την κατοικία του ο ζημιωθείς (εφόσον ο ασφαλιστής έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος)·
  - (iii) Το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες I παρέχει στον ζημιωθέντα το δικαίωμα να εναγάγει τον ζημιώσαντα από κοινού με τον ασφαλιστή κατά του οποίου έχει ασκήσει ευθεία αγωγή (σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I) ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του ζημιωθέντος σε κράτος μέλος, ακόμη και αν ο φερόμενος ως ζημιώσας έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος (αν αυτό επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει το δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή)· **[σελ. 9 του πρωτοτύπου]**
  - (iv) Εάν για τη δυνατότητα άσκησης ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή από τον αντισυμβαλλόμενό του, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού Βρυξέλλες I, δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση το να αφορά η ένδικη διαφορά την ασφάλιση (όπως επιβεβαιώνεται με την απόφαση *FBTO Schadeverzekeringen*), τότε δεν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί η ίδια προϋπόθεση αναγκαία για την προσεπίκληση ή τη συνεναγωγή του φερόμενου ως ζημιώσαντος, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες I· και

- (v) Το Court of Appeal (εφετείο) εκτίμησε ότι η εκ μέρους του ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες I συνάδει με τους σκοπούς που ορίζουν οι αιτιολογικές σκέψεις 13 (ήτοι την προστασία του ασθενέστερου διαδίκου-ζημιωθέντος) και 15 (ήτοι την ελαχιστοποίηση της πιθανότητας έκδοσης ασυμβιβάστων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη) του κανονισμού Βρυξέλλες I [αιτιολογικές σκέψεις 18 και 21 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I, αντίστοιχα]:
- (δ) Σε διάσταση, ίσως, με την απόφαση του Court of appeal (εφετείου) στην υπόθεση *Hoteles Pinero Canarias* [κατά *Keefe*], ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek, στις προτάσεις του στην υπόθεση *Kabeg*, υπογράμμισε ότι όλα τα άρθρα του τμήματος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες I αφορούν περιπτώσεις όπου το αντικείμενο της αγωγής εμπίπτει στις υποθέσεις ασφαλίσεων. Κατά τη διατύπωση των προτάσεών του, ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek έλαβε υπόψη την αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού Βρυξέλλες I [αιτιολογική σκέψη 15 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I], κατά την οποία οι κανόνες δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και, προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, είναι αναγκαίο να ερηνεύονται στενά οι εξαιρέσεις από τον γενικό κανόνα δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου σε κράτος μέλος.
- (ε) Δεν είναι σε καμία περίπτωση σαφές ότι το Δικαστήριο, με την απόφασή του στην υπόθεση *FBTO Schadeverzekeringen*, έκρινε [όπως εκθέτει το Court of Appeal (εφετείο) στην απόφαση *Hoteles Pinero Canarias* κατά *Keefe*] ότι, προκειμένου να έχει εφαρμογή το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I, δεν απαιτείται να αφορά η εκάστοτε επίδικη διαφορά την ασφαλιστική σύμβαση. Το Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό ότι ο χαρακτηρισμός της ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή –κατά το εθνικό δίκαιο της Γερμανίας– ως αγωγής λόγω ευθύνης από αδικοπραξία αποκλείει την άσκηση αγωγής κατά του ασφαλιστή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του ζημιωθέντος, επισημαίνοντας ότι το ζήτημα αυτό εξαρτάται από το αν η αγωγή κατά του ασφαλιστή αφορά, εν γένει, υπόθεση ασφαλίσεως. Η άποψη του Court of Appeal (εφετείου) ότι η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *FBTO Schadeverzekeringen* υποδεικνύει ότι, προκειμένου να ασκηθεί αγωγή κατά του ασφαλιστή από τον ζημιωθέντα σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I, δεν είναι αναγκαίο η κατά του ασφαλιστή αγωγή να αφορά «υπόθεση ασφαλίσεως» οφείλεται, ενδεχομένως, σε διαφορετική αντίληψη του περιεχομένου της έννοιας της «υποθέσεως ασφαλίσεως» (βλ. το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα, κατωτέρω).
- (στ) Στην υπόθεση *Hoteles Pinero Canarias* [κατά *Keefe*], το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο) έκρινε παραδεκτή την εκ μέρους του εναγομένου (φερόμενου ως ζημιώσαντος) άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως της αποφάσεως του Court of Appeal (εφετείου). Πριν από την επί της ουσίας εξέταση της εν λόγω αιτήσεως αναιρέσεως, το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο)

υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα. Στα ερωτήματα εκείνα περιλαμβάνονταν και το ερώτημα εάν πρέπει η αγωγή του ζημιωθέντος κατά του φερόμενου ως ζημιώσαντος να αφορά υπόθεση ασφαλίσεως, προκειμένου να συνεκδικαστεί –σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού Βρυξέλλες I– με την ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή του τελευταίου, που έχει ασκηθεί σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I (στο κράτος μέλος του κατά περίπτωση ζημιωθέντος). [παραλείπόμενα]. Στην περίπτωση εκείνη, χώρησε παραίτηση από την ασκηθείσα ενώπιον του Supreme Court (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αναίρεση, πριν το Δικαστήριο εξετάσει τα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε σε αυτό το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο)· και

(ζ) Το ζήτημα σε ποιον από τους σκοπούς που επιδιώκει ο νομοθέτης με τις «περί ασφαλίσεων εξαιρετικές διατάξεις» του τμήματος 3 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I θα πρέπει να αναγνωριστεί προτεραιότητα είναι αμφιλεγόμενο, αποτελεί δε ζήτημα επί του οποίου είναι σκόπιμη η παροχή κατευθυντηρίων γραμμών εκ μέρους του Δικαστηρίου. [σελ. 10 του πρωτοτύπου]

27 Σε σχέση με το προδικαστικό ερώτημα που αφορά το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα [προδικαστικό ερώτημα (β)]:

(α) Στις προτάσεις του στην υπόθεση Kabeg, ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek φαίνεται να ενστερνίζεται την άποψη ότι η έννοια της «υποθέσεως ασφαλίσεως» ορίζεται από το αν η υπό εξέταση αγωγή αφορά τη διαπίστωση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση· δεν απαιτείται η ύπαρξη διαφοράς σχετικής με τους όρους της ασφαλίσεως. Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση Kabeg αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο ευθείας αγωγής ασκηθείσας κατά του ασφαλιστή, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες I. Ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek διατύπωσε τη γνώμη ότι η ασκηθείσα κατά του ασφαλιστή αγωγή πληρούσε την προϋπόθεση να συνιστά «υπόθεση ασφαλίσεως», για μόνο τον λόγο ότι αφορούσε ζητήματα σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ασφαλιστή στο πλαίσιο της ασφαλιστικής σύμβασης. Λιγότερο σαφές είναι όμως το ζήτημα κατά ποιον τρόπο η αγωγή κατά του φερόμενου ως ζημιώσαντος (ήτοι του ασφαλισμένου δυνάμει ασφαλιστικής σύμβασης), τη συνεκδίκαση της οποίας με την ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή επιδιώκει ο ζημιωθείς, είναι δυνατόν να συνιστά «υπόθεση ασφαλίσεως»·

(β) Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε στο Δικαστήριο το Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο) [βλ. ερώτημα (α) στην παράγραφο 14, ανωτέρω] βασιζόταν στην παραδοχή ότι η έννοια της «υποθέσεως ασφαλίσεως» επιβάλλει (σε αντίθεση με την άποψη του γενικού εισαγγελέα M. Bobek που διατυπώνεται στις προτάσεις του στην υπόθεση Kabeg) να εγείρονται, στο πλαίσιο της διαφοράς, ζητήματα σχετικά με το κύρος ή την ισχύ της σύμβασης ασφαλίσεως·

(γ) Ζητείται επομένως από το Δικαστήριο να διευκρινίσει τη φύση και την έκταση της ως άνω προϋποθέσεως, και ειδικότερα να διευκρινίσει αν απαιτείται να συνιστά η διαφορά «υπόθεση ασφαλίσεως» προκειμένου να έχει εφαρμογή το τμήμα 3 του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I, ιδιαίτερα δε στην περίπτωση που ο ζημιωθείς, ο οποίος ασκεί ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I στο κράτος μέλος της κατοικίας του, επιδιώκει να συνεναγάγει – σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I– τον φερόμενο ως ζημιώσαντα, ο οποίος όμως έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος.

28 Σε σχέση με το προδικαστικό ερώτημα που αφορά το τρίτο κρίσιμο ζήτημα [προδικαστικό ερώτημα (δ)]:

(α) στην υπό κρίση υπόθεση, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι η πρώτη εναγομένη επέδειξε αμέλεια κατά την παροχή υπηρεσιών ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής προς την πρώτη και τον δεύτερο των εναγόντων, ως αποτέλεσμα δε της αμελούς συμπεριφοράς της κατά την εφαρμογή της σχετικής διαδικασίας ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων γεννήθηκαν πάσχοντες από κυστική ίνωση·

(β) κατά τους ισχυρισμούς των εναγόντων, η αμέλεια της πρώτης εναγομένης συνίσταται στο γεγονός ότι προχώρησε στη γονιμοποίηση του ωαρίου της δωρήτριας από τους γαμέτες του δεύτερου ενάγοντος, η οποία προκάλεσε τη γενετική ανωμαλία που είχε σαν αποτέλεσμα τη γέννηση του τρίτου και της τέταρτης εξ αυτών με κυστική ίνωση. Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι αποτελούσε υποχρέωση της πρώτης εναγομένης να ενεργήσει προεμφυτευτική γενετική διάγνωση της δωρήτριας του ωαρίου, ώστε να εξακριβώσει ότι το γενετικό υλικό του ωαρίου, σε συνδυασμό με το γενετικό υλικό των γαμετών του δεύτερου ενάγοντος, δεν θα προκαλούσαν τη γενετική ανωμαλία που είχε ως αποτέλεσμα να γεννηθούν ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων πάσχοντες από κυστική ίνωση·

(γ) ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων δεν θα είχαν γεννηθεί εάν δεν είχε εκδηλωθεί προβαλλόμενη αμελής συμπεριφορά (με άλλα λόγια, ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων ήρθαν στη ζωή κατ' αποτέλεσμα ακριβώς της γονιμοποίησης του ωαρίου της δωρήτριας από τους γαμέτες του δεύτερου ενάγοντος, διαδικασία στην οποία εντοπίζεται η προβαλλόμενη αμέλεια της πρώτης εναγομένης)· και [σελ. 11 του πρωτοτύπου]

(δ) είναι αμφιλεγόμενο εάν είναι δυνατόν, υπό τις περιστάσεις αυτές, να θεωρηθούν ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων ως «ζημιωθέντες» υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I. Εάν γίνει δεκτό ότι ο τρίτος και η τέταρτη των εναγόντων δεν είναι ζημιωθέντες υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I, τότε, και συνεπεία αυτού, δεν μπορούν να εναγάγουν τον ασφαλιστή της πρώτης

εναγομένης ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου, και επομένως ούτε να συνεναγάγουν την πρώτη εναγομένη σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του αναδιατυπωμένου κανονισμού Βρυξέλλες I.

- 29 Κατά συνέπεια, το Queen’s Bench Division (Birmingham District Registry) of the High Court [ανώτερο δικαστήριο (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα αστικών, εμπορικών και διοικητικών διαφορών, περιφέρεια του Birmingham] υποβάλλει στο Δικαστήριο τα προδικαστικά ερωτήματα που διατυπώνονται στο παράρτημα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προδικαστικά ερωτήματα που υποβάλλονται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- α) Αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 3, του [κανονισμού 1215/2012] να αφορά η αγωγή, την οποία ασκεί ο ζημιωθής για τη δικαστική επιδίωξη αξιώσεων κατά του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή/ασφαλισμένου, υπόθεση ασφαλίσεως;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα (α), το γεγονός ότι οι αξιώσεις του ζημιωθέντος κατά του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή/ασφαλισμένου βασίζονται στα ίδια πραγματικά περιστατικά με την ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή και ασκούνται με την ίδια αυτή αγωγή αποτελεί επαρκή συνθήκη ώστε να χαρακτηριστεί η εν λόγω αγωγή του ζημιωθέντος υπόθεση ασφαλίσεως;
- γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα (α), αποτελεί επαρκή συνθήκη το γεγονός ότι επιτρέπεται, σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή, η προσεπίκληση του ασφαλισμένου;
- δ) Εμπίπτει στην κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, έννοια του «ζημιωθέντος» το πρόσωπο που γεννήθηκε μέσω της εφαρμογής μεθόδου ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, στην περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο ασκεί αγωγή εξ αδικοπραξίας επικαλούμενο αμέλεια κατά την εφαρμογή των τεχνικών ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής που είχαν ως αποτέλεσμα τη σύλληψή του; **[σελ. 12 του πρωτοτύπου]**